

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Aq[ui]la h[...] dece[m] p[ro]prietates: q[...]s sp[irit]ual[ite]r habere d[...]
ho[c] co[n]tritus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De proprietatibus

lapide deponere et acuere quoniam hec prede hebetara fuerint instrumenta. et huius
Moraliter de compertu est esse verum, hec albertus. Moraliter: ista aquila regalis pectoris virtutem et
aqua faciat humiliatum faciat. quod cum esset filius diaboli per peccatum: per solam regenerationem effectum est Iacobus
peccator: et regalis: quod filius eternus regis Iesu Christi. Tunc quippe hoc pectoris quasi aquila volitat in
quomodo. altius quam per regenerationem rex divinorum alas sive penas. id. cogitationes et affectus
sursu erigitur: celestia degustando. Et sequenter oculos in sphaera solis eleuare ut
quoniam per deuotas meditationes in sublime feratur: ac rotus in spiritu erigitur: atque ad gaudia
et ne vice mente transgreditur. Cum ergo pectoris per ardorem charitatis in sole iusticie Christi
sic accessus fuerit: tunc seipsum totum imergit in fontem aque viue: quoniam puro corde
sacramenta passionis Christi deuote recognovit. Que passio recte dicitur fons
indeficiens eo quod sit speculum omnium virtutum. origo et causa omnis meritorum ac laudes
gueris: aie nobilissimum remedium. Etiam aquila. et aquila rostrata. alas suas. id. tres potestas
suis: intellectus: memoria et voluntate. penas quae alas. id. sensus corporeos quibus more
aque volans ad pedestrem pectoris tre solebat. Virtute tamen sacramentum renouat ad statum generis
salutaris. Tandem per rostrum aquile incurvantem ad pectoris superbiam pectoris designat: quod per
amorem propriei excellenter ad terrena desideria incurvantur. quod curvitas tollit quoniam pectoris
seipsum ac proprium amorem sui inordinatum alludit ad petram: petra autem erat Christus.

Aquila haec proprietates: quae spiritualiter habere debet hoc constitutus.

Primo aquila
Aqle propria
a haec volatus altitudinem. Volat quippe altissime propter esse regem regenerationis et auget
etates. um emulationem: teste magno Alberto ubi supra. Propterea abdias propter
Prima clamans contra populum idumeorum ait. Si exaltatur fuerit ut aquila: et inter sidera
posuerit nubes tuum: quoniam dicat. volat et nondificat in locis altissimis: tamen inde retrahatur
habet deinde dominus. Ideo aquila debet nobilissima: ut pote auctor regina. Propterea Ioannes
euangelista quod excellenter divina nature in Christo altius sublimius subtilius atque perfectus
descripsit figuram aquilae in altu volante: ut per prophetam Ezechiel. j. capitulo. Ideo Hieron. In
prologo supra Joannem ait. Joannes euangelista assumptus penitus aquile ad altiora festi
nans: de proprio vite disputat. Nam ipse est de quo datus in psalmi auctor. Ascendit super cheru
bin et volavit: volavit super penas vestrorum. Joannes quippe volavit super cherubinum: quod
divinitatem Christi per ceterum euangelistam in regeneratione rex divinorum subtilius speculando
transcedit atque mirabiliter descripsit. Unde Augustinus de illo ait. Si altius intonuisse
torem modum capere non potuisset. Et hiero. ad paulinum prophetam inquit. Joannes rufus
sticus: pescator indoctus. Et unde obsecro vox illa. In principio erat verbum et verbum erat
apud deum. hoc doctus plato nescivit. hec eloquens demosthenes ignorauit. Hec
hiero. Patet itaque ex dictis quae aquila haec volat altitudinem. in quo nota est eminencia co
regulationis quam debet habere hoc regem et humiliatum tam circa spiritualia quam oia alia quae con
cernunt statum proprii salutis. Secundo aquila haec oculorum vivacitatem mirabilem. Et ibidem
aqua ab acumine oculorum vocata est: ut Isidorus et magnus albertus testantur. Nam
Isidorus in libro de animalibus. capitulo vii. de aquila ranti esse regem: ut cum super maria immo
bilis pena feratur: nechuanis patet obtutus de terra sublimitate pesciculos na
tare videatur. Etiam Job. xxxix. capitulo. de aquila de inaccessis rupibus regenerationis escam:
et deluge oculi eius propriei. Magnus autem Albertus. in libro de animalibus. dicit
aqua haec tres acutates. nam maxime vigeat acumine visus: quod dicitur sole in rotunda sine
lachrymatibus potest inspicere. Secundo vigeat acumine ire. Tercium enim est maxime et
superba. Tertio vigeat acumine instrumentorum venaci. haec ei rostrum et acumina uniuersi
guium acutissima. Moraliter vero Breve. in libro de moralitate. capitulo xv. ita inquit. Luctans quip
pe auctum visum acies aquile superat: ita ut sol radios fixos in se et oculos nulla lucis
sive coruscatione reuerberas claudat. Habet enim aquila oculos super modum ardentes
et croceos: ut inquit Albertus. et sicut quoniam domesticata per videt leporum inter frumenta
latente annis considerari possit ab hoie vel a canibus. In quo figuram intelligentiam
rerum divinarum: quoniam vero regem constitutus habet scientiam spiritualium: quod dirigit in agentem

clis: id est ad veri solis radios liberos cordis oculos erigit: atque oia quae sunt fides dulcedine spumali degustari: de qua ait David in ps. Bustate et videte: quoniam suauis est dominus. Terrio aquila super oes aues est in suo volatu vel cursu velocissima. Nam **Zetela** cum famelica fuerit ad istar sagitte volat ad cibum. Et cum in sublimi fuerit eleuata inde corrictus more ad pedem descendit: ut inquit Iustinus. Propterea Deus. xxvii. c. dicit aquila volare cum impetu. et Job. ix. c. describit aquila volare ad pedem. et Abacuch. i. c. dicitur. quod aquila festinans est ad comedendum: in qua datur intelligi propitudo bene opandi/qua hinc deus hoc quod vere est errit et humiliatur: quod teste Ambrosius super Lucam. i. capitulo. Rerum tarda molimina spumsti gratia. **Quarto** aquila ut inquit Albus. vbi super. p. 4 Quarta datur suauis valde concitat aliis avibus: sed si pedem non sufficerit proximiori sibi aere deplummat et comedit. Ex admonitione vestra in dilectione charitatis concitum primis nostris tam bona aie quod corporis: quod regula (crede misericordia) res est succurrere lapsis. Officium quod liberaltas: teste Seneca est omni perterriti dare deos imitari. Si ergo deos imitaris: da etiam ingentis. Nam et sceleratus sol oritur: et piratas maria patet. **Quinto** aquila in locis arduis ponit nubes suum: ut inquit bernardus Job. xxix. capitulo. vbi non est accessus homini vel bestiarum: et hoc facte ex industria naturali ne pulli sui rapiantur ab homine vel a bestiis devorentur. In qua re denotatur ut debeat cordis nostri desideria ad alia dirigere: atque opera meritaria in tuto reponere: luxuria illud. Thesaurizare vobis thesauros in celo: vbi nec erugo neque linea demolit: et ubi fures non effodiunt neque furantur. **Sexto** aquila cum senuerit renouat ex industria a deo sibi datum: ut diximus. quod intelligimus studium interne emendationis ac veri propositum. quod sit nescire a futuro illud quod in corde errit est. Nam taliter spumatio boni propositi caueatur in euro: teste Gregorius. facit ait horrescere purpura: desiderare ciliatum: amare lacrimas: fugere risus: magna agere: humiliatio loqui: iuste operari: et super peccata timere atque mere. **Septimo** aquila haec membrorum pulchritudinem. Nam teste magno Albo. in. xxxij. l. de animalibus. Aquila grandis est valde tota nigra: licet in senectute ad cineretatem in dorso: et super alas queratur: et est pedum valde croceorum. et longorum et fortium unguis. Et est magni rostrum cinereum ad nigredinem declinatum. In qua figura decor proutus est recuperatus ab homine proutus errit. Nam hois errit restituunt tres proutus theologice fides: spes: charitas. Et quatuor morales: prudencia: iustitia: temperantia: fortitudo. Et septem dona spumstria atque excellencia divinitatis: cuius splendor fugat oculum per turpitudinem. **Octavo** aquila inimicatur serpenti. Nam ubique ex alto illius spectaverit ipetu velocissimo descendit: illiusque vnguis dilaniat: in qua datur intelligi vigilatia quam hinc deus homo errit per custodia rati thesauri nostra tortuoso serpente hoste suo disruptus: quod teste Gregorius. Hostis nostra malitia rata arte se palliat: ut plerumque ante deceperit metus oculos culpas proutus fingat: et inde quisquis qui expectet per misericordiam eternam dignus est inuenire cornuera. Hec Gregorius. Nonne aquila filiorum suorum haec sollicitudine mirabile. Nam cum ex loco ad locum vult pullos suos transferre super humeros porratis eos. Non enim timeri per suspicitionem: sed tam ab inferno ne emitte sagittas. Igitur ponit pullos suos super humeros: ut si calus accideret ipsa prius recipiat at sagittas quam pulli perirent. Etiam aquila ex amore pullos suos excitat ad volandum vnde Deus. xxxij. c. dicit. Sic aquila puocas ad volandum pullos suos et super eos volitans. Et parit in nido suo gemma ponit: ut scribit magnus Albus. vbi s. ut puto ad tempore rametum calor. Sic etiam grues et aquae lapides in fonte ponunt: ut idem dicit. Iterum aquila secundum Ambrosium. in. v. li. exameron. c. xvij. et Isidorum. in. xij. li. etery capitulo. viij. Pullos suos vngue suspenso radiis sol obiecte: et quod viserit immobile tenere acce: ut dignos suis genibus seruat. Si quis vero obtutus reflectere viserit quoniam degeneres absit: in qua re datur intelligi sollicitudo ac vigilatia quam hinc deus homo errit circa proximorum suorum salutem: quod teste Gregorius. super Ezechiel. Nullum omnipotentis deo tale sacrificium offerre potest: quod est zelus animarum. **Decimo** aquila inter oes aues non temet construita. Vnde quidam probi teste magno Alberico. in. xxv. li. de animalibus: vbi loquitur. **Decima**

De cerui proprietatibus

de draconē. Hicq; aq; lnt aues: et lau; lnt plātas nō fulmīari: sic ecōraro dū cūt dracones timere tontrua: et hec q; aialia sepl; fulminari. Ex hoc dat itelligi q; hō vere p̄rit? 2fident sperat in dñō: q; hz grām ei? p scuto q; p̄tegīt q; si aq;la a facul; et fulmib; diuersay tētationū. Propterea David i ps. xc. ait. Qui habitat i adiutorio altissiml i p̄tētōe dī celis cōmorabīt. et i tre. Scapul; suis ob umbrabit tibi: et sub pennis el; sperab. Scuro circūdabit te p̄itas el; nō rimebis a timore nocturno. Hic Leo papa i ser. vii. decimi mēssis: q; ic̄p̄it. Presidia militie chīlane: ita ait. Femit aduersari? et crūetas inimic̄tias ad q;eras cōt; uertit iūdias: ut q; vincere fame et geln flāmis ferroq; nō poterat ocio tabefā cere: cupiditatis irretret: ambitiose iſflaret: voluptate corruperet. Et h̄is mālis atq; alijs oib; destruēdis hz acles chīlane potētes munitiones et arma vītētricia deo iſtruēte milites suos spū p̄tac̄s: ut māsuētudo trā: largitas auarit; etiā: benignitas extiguat iūldā. Cōmutāte ei dextera excelsi corda mītrop rediſti i nouitate vetustas: et dīnq;as famul; mītri p̄dīcere tūsticē. Subegit luxuria p̄tinētia: hūllitas arrogātīs p̄pulsauit: et q; ipudicēta sorduerat castitate nūtuert. hec Leo. Ex dīct; patēt p̄prietates aq;le q; spūalr hz p̄e p̄rit? et hūllat?

Ceruus habet decē p̄prietates q; in hoīe cōtrito inueniri debent et q;bus exītak ad recognitōnē sui.

Ceru p̄prietates **Prīma** vt scribit Alb. i. xxij. li. dī alib. Glenenata facula fugiūt: sō si i locū eorū faciliū recedūt. In q; reddat itelligi: ut hō tota p̄tute sua occassōes ac oia p̄tōp ḡna fugiat: q; i hoc solo p̄sistit sal? n̄ra ut p̄ncip̄ys resistam. Hinc Eccl. xxij. c. dī Quasi a facile colubri fuge p̄tēt: et si accesseris ad illa suscipiēt te. q. d. Sic coluber ificit hominē q; sibi appropinquēt: sic p̄tēt intoxicat aliam. Si ḡ accesiō ad p̄tā p̄ p̄fensum suscipiēt te iuoluēdo et ligādo p̄ actū et p̄suētūlē: q; q; les st̄ actū tales habit̄ subsequunt. Hinc Augu. i li. encl. alt. P̄tā q; puls magna et horreda cū i p̄suētūlē venerint. aut parua esse: aut nulla credunt vsc̄p adeo ut nō solū nō occultāda: verūtā p̄dicāda diffamāda q; vīdenf. **Quarto ceruī fm Greg. in. xxij. li. mora. ca. xxij. qn̄ i agmine suo ambulat: vel qn̄ flu;** **Quarta** mīna trāseūt p̄pter pastū: si maḡ est latitudo quā trāsnatare cūplūt: capitū suo rū onera: dorsis p̄cedētū supponūt: sibiq; inutē succēdētes labořē p̄dēris oī no nō sentiūt. Idē hz Aug. i explanatōe psal. xlj. Et Alb. i. xxij. li. dī alib. i q; admonemur: ut aplīcā doctrinā causa obfūatōe custodiam? q; dī. Alt̄ alterō onera portate: et sic adimplebit̄ legē chī. Idē Greg. sup Ezech. ait. Nulla sūt bona q; agimus si nō eq̄ntūl p̄ximōp mala toleramus. **Quinto i ceruo no** raf insigne qddā agilitat̄ ac velocitat̄: teste Aug. in explanatōe psal. xlj. Velocior em̄ i cursu est alijs alib. Et hz tiblas bñdisspositas et pedes duros ad saltēdū ex fouea aut ex luto v̄l v̄ltra spias. Ista p̄prietas agilitat̄ p̄uenit boī